

er nødvendige for, at lovgivningsmagten kan udføre den almindelige parlamentariske kontrol med forvaltningen. Det er fortsat forslagsstillernes opfattelse, at de gældende regler må betragtes som værende både unødigt stramme og retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkelige. Dette skal ses i lyset af, at den skærpede tavshedspligt i følge Justitsministeriet ikke er direktivbestemt. Det fremgår således hverken af 1. eller 2. banksamordningsdirektiv, at der ikke kan videregives fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg, hvorfor der klart er tale om en overimplementering. Af beretningen over L 246 fremgår, at der ikke i øjeblikket er politisk vilje til en ændring af reglerne om tavshedspligt, hvorfor dette element er taget ud af lovforslaget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget indebærer, at det ikke kun er pengeinstituttet, der anses som part i de sager, hvori Finanstilsynet træffer afgørelser, men at tillige andre, som f.eks. kunder i pengeinstituttet, som Finanstilsynets afgørelse retter sig til, er parter i forhold til sagen.

Partsstatus betyder, at de gældende forvaltningsretlige regler om partshøring, aktindsigt og klageadgang også finder anvendelse for disse. Dette betyder f.eks., at klageren skal betragtes som part i de tilfælde, hvor Finanstilsynet på baggrund af en konkret klage iværksætter en undersøgelse af, hvorvidt et pengeinstitut har levet op til reglerne om god pengeinstitutpraksis.

Endvidere skal tillige f.eks. kunder, der på grund af en afgørelse fra Finanstilsynet om værdiansættelse af pengeinstituttets engagementer bliver berørt af afgørelsen - selv om selve afgørelsen formelt set alene er rettet mod instituttet - også betragtes som part. Det må i øvrigt i de enkelte sager bero på en konkret vurdering af sagen, herunder afgørelsens art, hvem der i

den enkelte sag efter den foreslåede bestemmelse skal betragtes som parter. Det bemærkes dog, at kunder, der efter forvaltningslovens almindelige partsbegreb ikke ville kunne opnå partsstatus, heller ikke efter lovforslagets bestemmelser vil kunne få det, ligesom det heller ikke er alle, der har en »interesse« i en sag, der vil kunne opnå partsstatus.

Til § 2

Til nr. 2

Parter i sager, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse efter forsikringsvirksomhedslovens bestemmelser, vil f.eks. være kunder, der efter lovens § 157 har adgang til at gøre indsigelse mod overdragelse af en forsikringsbestand fra et selskab til et andet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til § 3

Til nr. 3

Parter i sager, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse efter realkreditlovens bestemmelser vil f.eks. være kunder, der som følge af en afgørelse fra Finanstilsynet om overbelåning i kraft af realkreditlovens § 47 a må acceptere en omlægning af et realkreditlån, der er ydet i strid med loven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til § 4

Det forslås, at loven træder i kraft den 1. marts 1998. Lovens bestemmelser har dog virkning fra før dette tidspunkt. Det foreslås således i stk. 2, at det udvidede partsbegreb også vil være gældende i verserende sager, altså sager, hvor sagsbehandlingen i Finanstilsynet er pågyndt men endnu ikke afsluttet ved lovens ikrafttræden.

Skriftlig fremsættelse

Kirsten Jacobsen (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om forsikringsvirksomhed og realkreditloven.

(Lovforslag nr. L 95).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.